

ת"פ 36184/12/12 - מדינת ישראל נגד פליקס איליאץ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36184-12-12 מדינת ישראל נ' איליאץ
בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד דנה כחלון
	נגד
הנאשמים	פליקס איליאץ
	ע"י ב"כ עו"ד ריבלין

הכרעת דין

מבוא

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירות לפי סעיפים 273 ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בהתאם.
2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום כיפור תשע"ב ה-26.9.12 בשעה 03:35 לערך, ברחוב חיים בר לב באור יהודה, הגיעה רס"ל ירון ללקין (להלן: "השוטרת") למקום ליתן מענה במסגרת תפקידה. בנסיבות המתוארות, השוטרת ביקשה לעכב את הנאשם שהיה נוכח במקום, וזה אמר לה בתגובה: "עופי עופי מפה יא טמבלית", וכן "יאללה יאללה תיכף אני אתן לך כאפה", ושם את ידו על חזה השוטרת. בהמשך הנסיבות המתוארות, תקף הנאשם שלא כדין את השוטרת בכך שסטר על לחיה.

פרשת התביעה

3. מטעם התביעה העידה השוטרת, עת/1.
4. בעדותה בביהמ"ש הצביעה השוטרת על הנאשם כמי שנכח באירוע והפריע לה לבצע את עבודתה. לדבריה, הנאשם אמר לבחור אתו שוחחה: "מי היא בכלל, מה אתה מקשיב לה". לאחר מכן, הנאשם דחף אותה בחזה ואמר לה: "מי את חושבת שאת", השוטרת מסרה כי בתגובה הדפה את הנאשם, ואז הוא סטר לה ונמלט מהמקום. השוטרת מסרה כי אין לה היכרות קודמת עם הנאשם, וכי ראתה אותו

עמוד 1

לראשונה באירוע. עוד הוסיפה כי הנאשם התנצל כשישב על הספסל בתחנת המשטרה. עוד העידה כי נכח במקום אדם בשם בן מכלוף אשר מסר לה כי הוא מכיר את הנאשם והוא זה שתקף אותה.

(עמ' 4, שורות 17-24, עמ' 5, שורות 15-16, עמ' 6, שורות 5-6).

5. דו"ח פעולה (ת/1) מיום 26.9.12 מתאר את האירוע. מהדו"ח עולה כי השוטרת הגיעה למקום בעקבות אירוע בו התקבצו כ-150 בני נוער והפריעו. כחלק ממילוי תפקידה עמדה השוטרת עם חשוד וניהלה אתו שיחה, אז הגיע הנאשם ואמר לשוטרת: "עופי עופי מפה יא טמבלית". השוטרת התקרבה אליו על מנת לעכב אותו לתחנת המשטרה, והנאשם אמר לה: "יאללה יאללה, תכף אני נותן לה כאפה", ושם את ידו על חזה השוטרת, השוטרת הדפה אותו, ובתגובה סטר לה בלחי ימין. בדו"ח מצוין כי נוכחים במקום מסרו את שמו של הנאשם, ובכללם אדם בשם בן מכלוף, שעוכב בתחנה. בן מכלוף מסר כי הנאשם הוא זה שתקף את השוטרת. הדברים עולים גם מזכ"ד שערך השוטר אייל מיום 26.9.12 (ת/4).

(ראה דו"ח פעולה מיום 26.9.12 מסומן ת/1 וזכ"ד מיום 26.9.12 מסומן ת/4).

6. בהודעתו במשטרה מיום 26.9.12 ת/8 נשאל בן מכלוף האם הבחין באירוע שקרה בין השוטרת לבין בחור שנמלט, וזה השיב בשלילה. בן מסר כי אינו מכיר בחור בשם פליקס.

7. במזכר שערכה השוטרת מיום 26.9.12 ציינה השוטרת כי היא זיהתה את הנאשם כמי שתקף אותה בכך שסטר לה.

(ראה מזכר מיום 26.9.12 מסומן ת/3).

פרשת ההגנה

8. מטעם ההגנה העיד הנאשם ואפרים יגודייב כעד הגנה מטעמו.

9. בהודעתו במשטרה הכחיש הנאשם את המיוחס לו, ומסר כי לא נכח במקום וכי במועד האירוע היה ברחוב העצמאות פינת רחוב ירושלים עם חבריו ואפי יגודייב. הנאשם התבקש על ידי החוקר למסור לו את הטלפון של אפי, וזה סירב בטענה שהוא החליף מספר ואין לו את המספר החדש.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 26.9.12 מסומנת ת/7).

10. בעדותו בביהמ"ש מסר הנאשם, כי ביום האירוע היה בבית הכנסת, ולאחר מכן ישב בשכונה בה הוא מתגורר. הנאשם חזר על גרסתו כפי שמסר במשטרה, והכחיש כי היה במקום האירוע. הנאשם מסר כי

אינו זוכר את החברים שהיה עמם. כמו כן, נשאל הנאשם האם מכיר בחור בשם מכלוף, וזה השיב בשלילה.

(ראה פרוטוקול מיום 10.6.14, עמ' 8, שורות 9-10, עמ' 10, שורה 11).

11. בעדותו בביהמ"ש מסר עד ההגנה אפרים יגודייב כי היה עם הנאשם ביום האירוע בבית הכנסת, ולאחר התפילה ישבו יחד עם חברים נוספים עד שעה מאוחרת. לדברי העד, הנאשם סיפר לו על האירוע רק לאחר שהוגש נגדו כתב אישום. העד אישר, כי באותה תקופה החזיק בשני טלפונים, וכנראה הנאשם לא ידע באיזה מספר טלפון ניתן להשיגו.

(ראה פרוטוקול מיום 16.6.14, עמ' 12, שורות 13-17, עמ' 13, שורות 6-7, 16-17).

12. הסניגוריה טוענת כי קיימת טעות בזיהוי וכי חובה היה על המשטרה לבצע מסדר זיהוי ואין לייחס כל משקל לזיהוי שנעשה על ידי השוטרת המתלוננת.

דין והכרעה

13. הגעת המשטרה אל הנאשם ומעצרו התאפשרה על ידי בירור שנערך בזירת האירוע ומפי נוכחים שהיו במקום, ובכלל זה אדם בשם בן מכלוף, אשר מסר את שמו של הנאשם כתוקף.

14. ואכן, עם הגעת השוטרת שהותקפה על ידי הנאשם לתחנת המשטרה, זיהתה **מיד** את הנאשם כמי שתקף אותה. הזיהוי היה וודאי, ועל כן ערכה מזכר. (מזכר ת/3).

15. גם בביהמ"ש הצביעה השוטרת על הנאשם כמי שתקף אותה ונמלט מהמקום.

16. בהודעתו במשטרה נמנע הנאשם מלמסור את שמות חבריו שהיו עמו באירוע וציין רק את שמו של אפי יגודייב ללא מסירת פרטים כלשהם לגביו. בביהמ"ש העיד כי נמנע מלמסור פרטים לגבי אנשים שיכלו לחזק את האליבי שלו, וזאת משום **הבושה** הכרוכה בזימון לחקירתו על ידי המשטרה.

17. הנאשם מסר, כי אין בידיו את מספר הטלפון של העד יגודייב, וזאת למרות שמדובר בחברי ילדות הנמצאים בקשר.

(פרוטוקול מיום 16.6.14, שורות 12-13, 16-17, דברי העד יגודייב).

18. הנני דוחה מכל וכל את גרסת הנאשם. אינני נותן אמון בגרסתו. השוטרת שהותקפה זיהתה את הנאשם

כמי שתקף אותה, הן בתחנת המשטרה והן בביהמ"ש. לא מצאתי מקום לבטל גרסתה ונחה דעתי כי מדובר בזיהוי וודאי.

19. **הקשר בין הדיווח בזירת האירוע על ידי נוכחים במקום לשוטרת, באשר לזהותו של הנאשם כתוקף, לזיהוי על ידה עם הגעתה לתחנת המשטרה יוצר תשתית ראייתית מספיקה להרשעת הנאשם.**

20. הובהר אם כן למתלוננת, כי הדיווח שנמסר לה על ידי נוכחים בזירת האירוע באשר לזהות התוקף הינו דיווח אמיתי ומדויק, שכן המתלוננת אכן ראתה את הנאשם בתחנת המשטרה **ומיד** זיהתה אותו.

20. אשר על כן, הנני מורה על הרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשע"ד, 14 יולי 2014, במעמד הצדדים